

Millainen lähimmäinen minä olen? – Juha Heinosen saarna | Maata Näkyvissä - festarit 24.11.2023

Matt. 25:31–46

Vietämme tänään kirkkovuoden viimeistä sunnuntaita eli tuomiosunnuntaita. Tuomio tuntuu sanana pelottavalta. Muistan jo lapsena, että minua pelotti nämä tuomiopäivän tekstit ja ajatus sitä, miten minulle käy. Yksi tapa suhtautua asiaan on huumori. Vanhassa Kummeli-sketsissä seikkaili kaksi pitkätukkaista hevaria, toisen nimi oli Keinonen ja he nimittivät tuomiosunnuntaina Keinosen nimipäiväksi.

Kun tuomio julistetaan, olemme syyttömiä tai syyllisiä. Rajanveto on selkeä. Syytön juhlii vapautusta, kun taas syyllinen lähtee raudoissa pois kohti rangaistusta. Myös tässä Jeesuksen puheessa toiset lähtevät valtakuntaan, joka on valmistettu jo ennen luomista ja toisia odottaa ikuinen tuli ja kadotus.

Raamattu sanoo, että kirjat avataan ja jokainen, jonka nimi on elämän kirjassa, pelastuu. Nimi kirjoitetaan kirjaan silloin, kun saamme ottaa uskon lahjan vastaan. Sen mukaan jokaisella Jeesukseen turvaavalla on asiat kunnossa, mutta mieleen kuitenkin tulee ajatus: Mitä jos minun nimeäni ei löydykään elämän kirjassa? Miten minun käy?

Millainen lähimmäinen minä olen?

Tämä tuomiosunnuntaina teksti ei kuitenkaan keskity tuomioon vaan lähimmäisyyteen. Jeesus sanoi taivaaseen lähtiessään, että meidän tulee rakastaa toisiamme ja Jeesuksen omat tunnetaan rakkaudesta toisiamme kohtaan.

Tuomiosunnuntain iso kysymys onkin, millainen lähimmäinen minä olen?

Voin selittää olevani aika hyvä ihminen. Jotkut meistä ovat saaneet hymypatsaan ja monilla meistä on hyvä maine. Itsekin iloitsen aina riparin loppupuolella täytettävää positiivisuuslappua. Siinä jokainen leiriläinen saa kirjoittaa toiselle jotain positiivista. kirjoittaa monet kirjoittavat minun olevan reilu, kiva ja hauska leirin vetäjä. Näitä viestejä on sitten kiva lukea koko pitkän talven ajan seuraavaa riparia odotellessa.

Muistan viidennellä luokalla, kuinka eräs kuudesluokkalainen tyttö omalta luokaltani (olimme pienessä kyläkoulussa, jossa 5–6. luokka oli samassa luokassa) joutui pieneen leikkaukseen, kun hänen jalassaan oli joku patti. Hänen kaksoisveljensä aloitti sellaisen jutun, että tuo patti on vaarallinen, tarttuva ja on vielä hankalassa paikassa. Kaikki kaverit jättivät tuon tytön yksin. Minä kirjoitin hänelle kirjeen, jossa sanoin voivani olla tytön kaveri koulussa ja koulun jälkeen. Niinpä sain muun porukan hämmästelyn osakseni, kun vietin aikaa tuon tytön kanssa koulun välitunneilla ja pyöräilin hänen kanssaan koko kevään ja alkukesän, kunnes tämä minua vuotta vanhempi tyttö siirtyi yläasteelle. Silloin samalla mokoma näppyläkin alkoi kavereilta unohtua.

Tätä Raamatun kertomusta mukaillen voisi olettaa, että minä ainakin saavutin tuossa tilanteessa taivaspaikan, kun olin niin kiva kaveri ja mukava lähimmäinen. Totuus on tässäkin tapauksessa aivan toinen. Olin pitkään ollut ihastunut tähän vuotta vanhempaan tyttöön, joka ei todellakaan vilkaissutkaan minuun päin. Hän oli suosittu, urheilullinen ja reipas kyläkoulun prinsessa, mutta kuvaamassani tilanteessa tiesin tilaisuuteni tulleen.

Minulla oli siis itsekkiä omat syyntä olla hyvä lähimmäinen jo lapsena, ja sama vikaa koen itsessäni myös aikuisena, eli en ole riittävän hyvä lähimmäinen.

Minun rakkauteni ei riitä?

Nämä Jeesuksen puheissa olevat tyypit eivät ole lähimmäisenä meidän parhaita kavereita, eivätkä edes niitä siedettäviä kavereita rinnakkaisluokalta tai hyvän päivän tuttuja harrastuksista vaan kodittomia avunpyytäjiä, ihmisiä joilla ei ole vaatetta ja jotka sinun pitäisi vaatettaa. Et varmasti halua leimautua sellaisen ihmisen ystäväksi, joka tulee festareilla nakuna vastaan tai edes puolialasti kalsareissa. Tai sen lähimmäisen, joka on vankilassa. Yleensä silloin ollaan häpeän kanssa hiljaa. Nämä lähimmäiset ovat siis aika rankkoja tyyppejä.

Jeesus odottaa meiltä nyt kuitenkin hyviä lähimmäisen tekoja. ”Totisesti: kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.” Tämä vetää hiljaiseksi. Tuomiopäivän teema on se, ettei meidän yrityksemme, rakkautemme ja lähimmäisyytemme riitä mitenkään. Miten sitten pelastun? Miten saan nimeni elämän kirjaan?

Onneksi tuomiopäivänäkin saat avata Raamatun ja saat tukeutua keskeneräisenä, syntisenä sekä vajavaisena Jeesuksen täydelliseen työhön Golgatan keskimmaisella ristillä. Sillä perusteella nimesi on kirjattu elämän kirjaan. Danielin kirjassa Jumala lupaa Danielille: ”Mutta sinun kansasi pelastuu, pelastuu jokainen, jonka nimi on kirjoitettu kirjaan.”

Mistä tiedän ja miten voin olla varma, että kuulun tähän kansaan? Mistä tiedän, että minunkin nimeni on kirjassa? Katso edelleen ristille, sillä siellä Jeesus sovitti jokaisen synnit ja siksi me voimme pelastua. Voimme pelastua vain sen täydellisen rakkauden perusteella, mitä ristillä tapahtui. Roomalaiskirje sanoo ihanasti: ”Onhan kirjoitettu: jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä pelastuu.”

Tarvitsemme siis Jeesusta, koska syntinen ihminen tarvitsee pelastusta. On maailman ihmeellisin asia, että Jumala rakastaa sinua ja minua niin paljon, että meidän edestämme kuoltiin ja kuolema voitettiin, kun hauta oli tyhjä. Jumala rakastaa tänäänkin meitä täydellisellä rakkaudellaan.

Täydellinen rakkaus tuo tuomiolle

Täydellinen rakkaus antaa meille mahdollisuuden ottaa uskon lahjan vastaan tai kieltäytyä siitä. Rakkauden vastakohta ei ole viha vaan välinpitämättömyys ja piittaamattomuus. Jos Jumala ei rakastaisi meitä niin paljon, Hän voisi piittaamattomasti päästää kaikki taivaaseen tuosta vain. Hän kuitenkin rakastaa meitä ja haluaa aidosti meidän elävän hänen yhteydessään, niin täydellinen rakkaus tuo meidät myös tuomiolle. Muista tämä: tuomio ei kohtaa niitä, jotka uskovat Jeesukseen.

Luetaan uudelleen: ”Onhan kirjoitettu: jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä pelastuu.”

Luota Raamatun lupauksiin ja huuda Jeesusta avuksi, niin sinulla ei ole mitään hätää. Katso ympärillesi, tänä tuomiopäivänä olet turvassa, kun uskot Jeesukseen. Jos et ole

asiasta ihan varma, sano Jeesukselle nyt ja tässä, että auta minua syntini ja syyllisyyteni kanssa.

Rukoillaan yhdessä yhteen ääneen. Jeesus kiitos, kun sovitit syntimme ja teit meistä Jumalalle kelpollisia. Kiitos, että pelastat meidät synniltä, kuolemalta ja kadotukselta. Sanotaan vielä yhteen ääneen: olemme turvassa ja maata on näkyvissä. Eikö olekin mahtavaa! Kuolemalla, tuomiolla ja sielunvihollisella ei ole meihin valtaa, sillä me olemme voittajan puolella.